

כחצו השט"ח ע"ד למוסרו ליד המחייב והחייב השליש
 שט"ח זה ללא כשהעצד מטעם כתיבה וגם המסירה אינו
 מועיל דבשטר כזה צעין כ"מ כרש"א בח"א ס"י ל"ט
 ופי' זה בחומים ס"י כ"ה באורך ועכ"פ מדברי הר"א
 נראה ללא עשו שום ענין לצטל אקומכתא ואפי'ה מועיל
 כיון דהשט"ח כחצו צלי שום תנאי אף שמוסר לשליש בתנאי
 גאם יהיה בן או יהיו בן הר"ל התנאי צעין המחילה
 והחוב הוא צדור ומקמתא היא כענין תיקון ח"ס אף שלא
 אמרו בפירוש שאם יסוי בן מוחל הוא החוב רק פתח
 אם יהיה בן נתן שתי השטרות לראובן ואם יהיה בן נתן
 לשמעון כלשון הר"א שם ועי' בלשון תשו' הר"א שם כלל
 ק"ס הכ"ל הועיק כל לשון השלישות באורך ואינו מוצא
 שם לשון מחילה רק ככ"ל שמי שיעבור ולא יטלים התנאים
 יתן השטרות לשני שהטלים הכל יע"ש . וכראה דין הר"א
 בזה מטעם שתימותא וגם מטעם דאגז דעני לקותא גמר
 ומקנה וצ"ל דהו' כתיקון ח"ס ונכתיבו נראה דלריד בזה לעשות
 כל הפרטים שבתיקון ח"ס ונכתיבו נראה דלריד בזה לעשות
 כתיקון ח"ס מוחל ולא נראה בן מדברי הר"א אלא דבכל
 ענין מועיל כיון דהשלישו שניהם שט"ח גמורים ולא כחצו
 צשטר שום תנאי והתנאי היה לפני השליש מועיל דהו'
 כחצו צדור ומחילה בתנאי וצמחילה כו' לכ"ע ל"ש אקומכתא
 כיון ללא גזים וכונן הדוי"ש יע"ש . ולכאורה נראה הכרח
 דשליש הו' כאומרים לו זכה מהא דפרע ונקלח חובו
 והשליש שטר דר"י אומר יתן ור' יהודה אומר לא יתן
 מטעם אקומכתא ולכאורה וזה לו להשליש צדיקים הוא
 יעשה כמו שהושג צדור ול"ל דמיירי שהושגים ועי"ש
 שלא יתן וכונן באורים ס"י כ"ו ס"ק ל' יע"ש ואם שם
 איחא רק לשון תן לו שטר והא תן לאו כוכה דמי
 ובמערער בל"ה לא יתן בלעדי אקומכתא ועי"ש דתן כוכה .
 אונס לפי מה שפירשו הפוסקים דאמר לו הלוה שהאבות
 יהיו מהנה צאם לא כפרע עד אז בזה ל"צ זכה דהו'
 נותן לו צמחנה המעות מעכשיו אצל לרא"ש צדורים כ"ז
 בפירוש צ' דמיירי שרולה להתחייב ע"י השטר שיימסור לו
 השליש מוכח לכאורה דתן בצי שליט כוכה ואונס אף
 לרש"א דתן לאו כוכה צשליש צהשלישו שניהם יש לומר
 דאגז דעני לקותא כ"א הו' כחצו וכן הציא צמסטר שלום
 סבירא זו מנחשי אומרי אש . ועדיין ל"ע בזה : **סעי' מ"ז**
 מוחל לו מעכשיו עי' צע"ז דמחילה על תנאי צעי קנין
 דצ"מ משפט שלום האריך לצרר שר"ז אינו מוסבס והציא
 מוכח מחצבים שחולקים על זה יע"ש ואני מוסיק להציא
 דא"י להיפך ומקב"ל הכ"ל מדברי הכינוי"פ פ' זה צורר צד"ה
 שלא ליה באתן לך מחלוקת כתב צ"ס הר"א דלאו דוקא
 דאמר ל"י מחול לך בהדיא דהא לא צבי קנין והאין ס"ד
 צמוחל לך מחלוקת וכונן ר"מ יכול לחזור צו כיון דקיי"ל
 לחזר גמיד מחלוקת הא זכו אוחו והו' מחילה גמורה אלא
 דא"י הכא כבון דאמר ל"י הוצע להצע הכי עלי לבשות
 ומחצביה זו ונה שיאמרו אצא ואצ"ק הן לפטור הן לחיוב
 שאין בלשון הוה לשון מחילה וכן הפכינו המחצבים ז"ל
 עכ"ל ונצוחר דגם ונה"ל על תנאי ל"צ קנין דאם מחילה
 על תנאי צעי קנין שפיר מלי מיירי צמוחל לו בהדיא אם
 צ"ק אצ"ק . ולדברי הכינוי"פ הכ"ל ל"ל בזה דקאמר צמורה
 סכהדין שם מאי לאו באותן הסצענין ולא משליטין דהו"ל
 כמחול לך . דג"כ לא מיירי באומר לו לשון מחילה בהדיא
 צאם יצעע רק באומר לו דור צחי ראשך ויהיה כדצ"ק
 הן לחיוב הן לפטור ומדברי רש"י שם ד"ה באותן משמע
 דמיירי דאמר לו לשון מחילה בהדיא ול"ע לדיכא בזה :
ס"י ר"ט סעי' ג' הקטיתי שם דהא לא קונו"י דעתי'
 צכה"ג כצ"י כ"י קע"י ז' וטו"ר צקי חו"ר
 שמועד בזה וכתב לחלק דשם לא קלצ צכונה מעות אצל
 הכא קלצ סכום המעות רק סכום הפירות לא קלצ ועומ"ש
 ול"ע דאכתי שייך לא קמו"ד ומה לי אם חקר פסיקה

הדומים או פסיקה הפירות : **סעי' ד'** בהג"ה אצל יכול
 להתחייב עי' צששו לה"צ להגוף צית ויזיר ס"י י"צ כתב
 דלרש"א שפוצא צצ"י ס"י קל"ה ומחודש כ"י דקנין אהן
 מהני לכל קנין מאלס הדבר ומחוקו רה"י כא"לו ומייצ
 א"ע בלשון חיוצ דמועיל לריד לוור הא דמוכר דשנצ"ל
 לא קנה סייעו באומר ונה שרלד בהמותו ומכיר לך או
 כחון לך דא"י לתקן הדבר בלשון חיוצ אצל באומר אהן
 לך מועיל מטעם חיוצ יע"ש דנראה מדבריו דהו' קדיד
 וחליא צפלוגתא דפוסקים ס"י רמ"ה אם קנין אהן מועיל
 וכתי דאין להוליא מונון מצינו אם תפס לא מפקינן מיניה
 יע"ש והיא דבר מחודש . והנה לרש"א הכ"ל דכל קנין
 מאלס הדבר בלשון חיוצ לריד לוור הא דצ"צ ג' צקט
 מידו לחלוק אינו מועיל דאפילו חייב א"ע בחיוב לחלוק
 וקיבל קנין ע"י ונחצו שטר בלשון חיוצ ג"כ אינו מועיל
 דא"י לשיטתו גם קנין היה מועיל וכן ל"ל בזה דכ"י
 רש"א האצא בהג"ה לצי"ל ר"ס ר"ב דקנו מידו לעשיה שטר
 מחילה לחצירו אינו מועיל קנין דאף צדק התחייבות אינו
 מועיל וכ"י מדברי הצ"ש ס"י קל"ד דקיבל קנין לגרש דאינו
 מועיל אפילו צדק חיוצ ג"כ אינו מועיל דא"י אכתי
 לריד למחול לו הקנין אם נעשה צ"ד התחייבות וכן
 מוכח מדברי הפוסקים צכ"ד ולריד לוור דחיוצ דמועיל
 סייעו צדק ש"ש צו ונוס כבון שהתחייב ליהן דבר לחצירו
 ומכ"כ צמחייב א"ע לחלוק ול"מחול לחצירו וכ"כ מדברי
 הגור שהוצא צצ"י"ב לקונן ס"י רמ"ב ס"ק י"ב דאין תקנה
 עד שיציא השטר ליד המקבל יע"ש והא יס תקנה
 בהתחייבות וע"כ דגם התחייבות אינו מועיל צדק שאין
 צו שצבור ככ"י ואפי"ו דכתב צצ"י ס"י ל' אות ו' דנראה
 דמועיל חיוצ להשתדל לחצירו דבר וכדוניה ואם נעשה
 צקנין או שטר א"י לחזור צו ל"ל דשם ומסב"ד גוש כענין
 פועל וכמו שיוכל להשכיר א"י לשיע"ל בן יוכל לחייב נפשו
 בזה כי ההשתדלות היא ענין פשוטה וחל על גופו אצל
 חיוצ לכחוב שטר לחצירו או לגרש או לחלוק שאין בזה
 שצבור ככ"י וגם אינו ענין פשוטה כי דבר פשוטה אשכר
 להצעות גם ע"י אחרים אצל זה היא דבר התלוי בלצ
 שיעשה שטר מכירה לחצירו או ימחול לו או יגרש ע"י אין
 חיוצ מועיל כי אין זה ענין פעולה רק ענין רלון והקבחה
 בלצ ועי' תשו' חו"י ס"י קכ"ה באחד שהתחייב צקנין ושטר
 להשתדל לו חזקת ישוב דמועיל החיוצ וכחצו ואין לשפק
 ולומר דזה קנין דברים דק"ד לא הו' רק דבר קל ואין
 צו חסרון כיס כלל כמזוחר ר"ס קכ"ז וס"י ר"ב יע"ש
 ודבריו קלרים מאלוד ועכ"פ מוצא מדבריו דצקט לחלוק
 אף צדק התחייבות אינו מועיל דא"י היה לו לוור דשם
 היא צקנין צעלמא בלל לשון חיוצ ועי"כ דגם בחיוב לא
 מהני וכ"כ מתוס' כתובות ר"פ אפ"י :

ס"י רב"ה סעי' א' צמ"ש כחצתי דגם צמוכר דבר
 ש"ש לו ונמלא שאין לו כתי דא"י ליתן
 נוף הדבר חייב מדין אחריות שר"ר צכה"מ ס"י ס"ק
 י"א כתב דל"ש חיוצ אחריות רק צמוחל גזולה אצל צמוכר
 דשנצ"ל או דבר שאין לו ל"ש חיוצ אחריות יע"ש ובהגהות
 רצ"פ ז"ל לכה"מ שם : **סעי' ג'** וגזלה מחמת המוכר עי'
 צכ"מ שם דאם אינו מחמת מוכר רק מחמת לוקח פטור
 אצל כל שאר אונס שאינו מחמת שניהם חייב המוכר יע"ש :
ס"י רל"ג סעי' א' כסתפקתי אם יפס דינו כמו
 טובים וגם ציטוים ככלל ומלאתי צקטי"ע
 כלצ"א אות י' שכתב דיפס מיקרי גמי ציטוים :
ס"י רל"א סעי' ב' הבחתי תשו' ונה"ס צ"ר צהך
 דלשון לא אהצנך אינו לשון מחילה ול"ע
 צששו מהר"ם צ"ב הכ"ל ס"י תש"ח שכתב דבאם אדם
 קוצע זמן לחצירו שצאם לא יצא עד אז לא יאמינו לרין
 יתור דלא הו' מחילה כיון דהיה על תנאי אם לא יצא
 יע"ש ומוכח דלשון לא אהצנך לדין קמתא צלי תנאי
 הו'